

Prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (judecător A. Miron)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători M. Guzun, N. Simciuc și I. Cotruță)

Dosar nr. 2rac-396/17

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele completului, judecător
Judecători

Julia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de CIA „Asito“ SA, prin intermediul avocatului Gorelco Alina,

în cauza civilă în procedura contencioasă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Birlic-95“ SRL, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav, împotriva CIA „Asito“ SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care s-a admis apelul declarat de „Birlic-95“ SRL, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav, împotriva hotărârii Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău, din 18 octombrie 2016; s-a casat parțial hotărârea primei instanțe; și s-a emis o nouă hotărâre,

C O N S T A T Ă :

La 06 iulie 2015 „Birlic-95“ SRL a înaintat, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav, o cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito“ SA (f.d. 4-8), prin care a solicitat: (1) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a despăgubirii de asigurare în sumă de 257 371, 57 lei; și (2) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a sumei de 7 721, 13 lei cu titlu de taxă de stat plătită la înaintarea cererii de chemare în judecată.

În motivarea acțiunii, a susținut că la 03 martie 2014 între CIA „Asito“ SA și „Birlic-95“ SRL a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport nr. 3810743391, cu durata 04 martie 2014 – 03 martie 2015, prin care „Birlic-95“ SRL s-a obligat să plătească CIA „Asito“ SA prima de asigurare, iar CIA „Asito“ SA s-a obligat să plătească, la producerea riscului asigurat (cauzarea

de daune semiremorcii de model Kogel, nr. de înmatriculare XXXXX), „Birlic-95“ SRL, despăgubirea, în limitele și în termenele convenite.

A invocat că la 25 decembrie 2014 în Turcia s-a produs un accident rutier, în rezultatul căruia semiremorca a fost deteriorată.

A indicat că „Birlic-95“ SRL a adresat o cerere de despăgubire CIA „Asito“ SA, la care a anexat procesul-verbal cu privire la constatarea accidentului rutier.

A relatat că la 05 ianuarie 2015 CIA „Asito“ SA a deschis dosarul de daune nr. 143112C1 CASCO și, în baza pct. 10.6 din contract, a solicitat de la „East-Auto-Lada“ SRL evaluarea daunelor aduse remorcii.

A arătat că prin actul „East-Auto-Lada“ SRL de evaluare prealabilă nr. 98 din 18 martie 2015, daunele aduse remorcii au fost evaluate la suma de 257 371, 57 lei.

A notat că remorca era gajată în favoarea BC „Eximbank – Gruppo Veneto Banca“ SA, iar la 29 aprilie 2015 „Birlic-95“ SRL a expediat prin fax în adresa CIA „Asito“ SA scrisoarea creditorului gajist nr. 82 din 01 aprilie 2015, prin care acesta și-a manifestat consimțământul ca CIA „Asito“ SA să plătească „Birlic-95“ SRL despăgubirea de asigurare.

A susținut că la 26 mai 2015 CIA „Asito“ SA a recepționat somația înaintată de „Birlic-95“ SRL, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav, privind plata despăgubirii de asigurare în sumă de 257 371, 57 lei, care a rămas fără efect.

În cadrul ședinței de judecată din 01 martie 2016, reprezentantul „Birlic-95“ SRL, avocatul Jarovlea Veaceslav a concretizat pretenția de compensare a cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea în beneficiul „Birlic-95“ SRL, din contul CIA „Asito“ SA, a sumei de 7 721, 13 lei cu titlu de taxă de stat plătită la înaintarea cererii de chemare în judecată și a sumei de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d. 95).

În cadrul ședinței de judecată din 16 mai 2016, reprezentantul „Birlic-95“ SRL, avocatul Jarovlea Veaceslav, a depus o cerere privind modificarea acțiunii (f.d. 78-79; 96), prin care a solicitat, pe lângă admiterea pretențiilor formulate anterior, încasarea în beneficiul „Birlic-95“ SRL, din contul CIA „Asito“ SA, a dobânzii de întârziere în sumă de 23 890, 41 lei.

În motivarea noii pretenții, a invocat că la 25 martie 2015 între CIA „Asito“ SA și „Birlic-95“ SRL a fost încheiat acordul privind plata despăgubirilor de asigurare nr. 143112 C1, prin care părțile au căzut de acord că mărimea prejudiciului cauzat „Birlic-95“ SRL în urma accidentului rutier din 25 decembrie 2014 este de 80 000 lei.

A precizat că potrivit pct. 10.6 din contract, CIA „Asito“ SA s-a obligat să plătească „Birlic-95“ SRL despăgubirea de asigurare în termen de 72 de ore din data închiderii dosarului de daune, din care motiv „Birlic-95“ SRL este îndreptățită să pretindă la plata dobânzii de întârziere pentru perioada 29 martie 2015 – 16 mai 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, din 18 octombrie 2016 (f.d. 100; 103-106), s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 20 octombrie 2016 „Birlic-95“ SRL a depus, prin intermediul avocatului

Jarovlea Veaceslav, o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 102), solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea.

La 16 ianuarie 2017 „Birlic-95“ SRL a depus, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav, o cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 116-121), solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie încasată în beneficiul „Birlic-95“ SRL, din contul CIA „Asito“ SA, suma de 177 371, 57 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 23 890, 41 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 7 721, 13 lei cu titlu de taxă de stat plătită la înaintarea cererii de chemare în judecată, suma de 4 528, 38 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de apel și suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 (f.d. 150; 151-156), s-a admis apelul declarat de „Birlic-95“ SRL, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav, împotriva hotărârii primei instanțe; s-a casat parțial hotărârea primei instanțe; și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat în beneficiul „Birlic-95“ SRL, din contul CIA „Asito“ SA, suma de 20 671, 78 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 4 665 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 3 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 29 august 2017 CIA „Asito“ SA a depus, prin intermediul avocatului Gorelco Alina, o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 158-159), solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri în partea compensării cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat, prin care să se încaseze în beneficiul „Birlic-95“ SRL, din contul CIA „Asito“ SA, suma de 620 lei cu titlu de taxă de stat plătită la înaintarea cererii de chemare în judecată și suma de 465 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de apel.

În motivarea recursului, a susținut că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, or încasând în beneficiul „Birlic-95“ SRL, din contul CIA „Asito“ SA, doar suma de 20 671, 78 lei cu titlu de dobândă de întârziere, aceasta urma să-i compenseze „Birlic-95“ SRL cheltuielile de judecată proporțional părții admise, adică să încaseze din contul CIA „Asito“ SA suma de 620 lei cu titlu de taxă de stat plătită la înaintarea cererii de chemare în judecată și suma de 465 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de apel.

La 18 octombrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat prin trimitere poștală în adresa „Birlic-95“ SRL o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, dar „Birlic-95“ SRL nu a prezentat referința în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa acesteia.

Examinând admisibilitatea recursului potrivit rigorilor prevăzute de art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de CIA „Asito“ SA, prin intermediul avocatului Gorelco Alina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Conform art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Fișa de însoțire a deciziei integrale a instanței de apel (f.d. 157) include mențiunea că acest act judecătoresc a fost expediat prin trimitere poștală în adresa CIA „Asito“ SA la 21 iunie 2017, dar la materialele dosarului nu se află avizul de recepție corespunzător. De asemenea, la materialele dosarului nu se află vreo probă care ar confirma comunicarea CIA „Asito“ SA a deciziei integrale a instanței de apel prin alte mijloace.

Astfel, în condițiile în care nu poate fi stabilită cu precizie data la care CIA „Asito“ SA a luat cunoștință de decizia integrală a instanței de apel, declararea recursului la 29 august 2017 se consideră a fi îndeplinită cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de CEDO.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței CtEDO, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de Rotari Gheorghe este bazată, în drept, pe temeiul prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, dar criticile formulate nu denotă interpretarea eronată a legii de către instanța de apel, iar invocarea pretinsei încălcări a normelor de drept material nu are vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate, având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a legii materiale, iar argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de CIA „Asito“ SA, prin intermediul avocatului Gorelco Alina, ca inadmisibil.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de CIA „Asito“ SA, prin intermediul avocatului Gorelco Alina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Mariana Pitic

Luiza Gafton